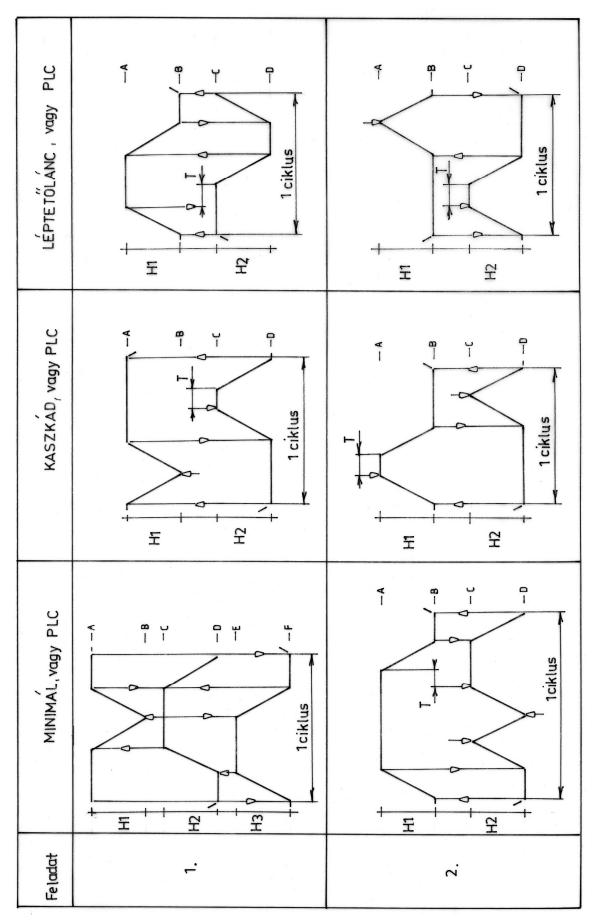
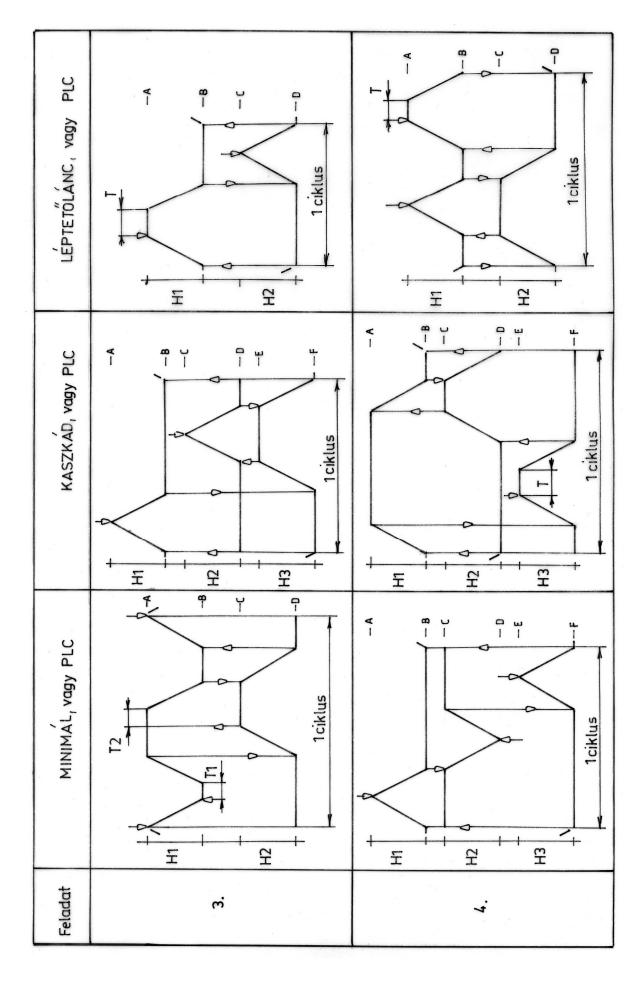
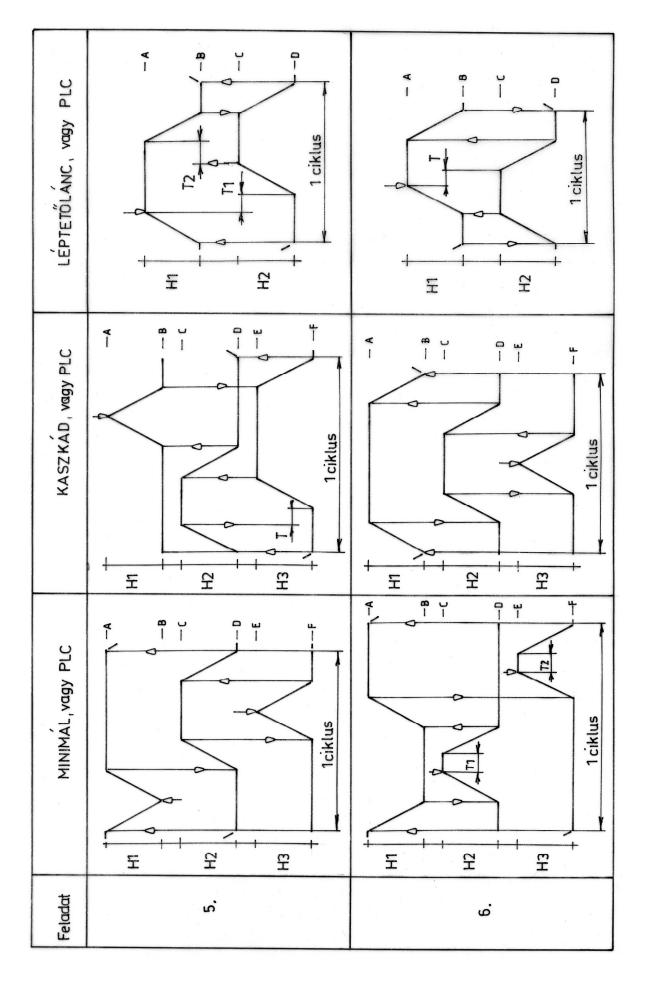
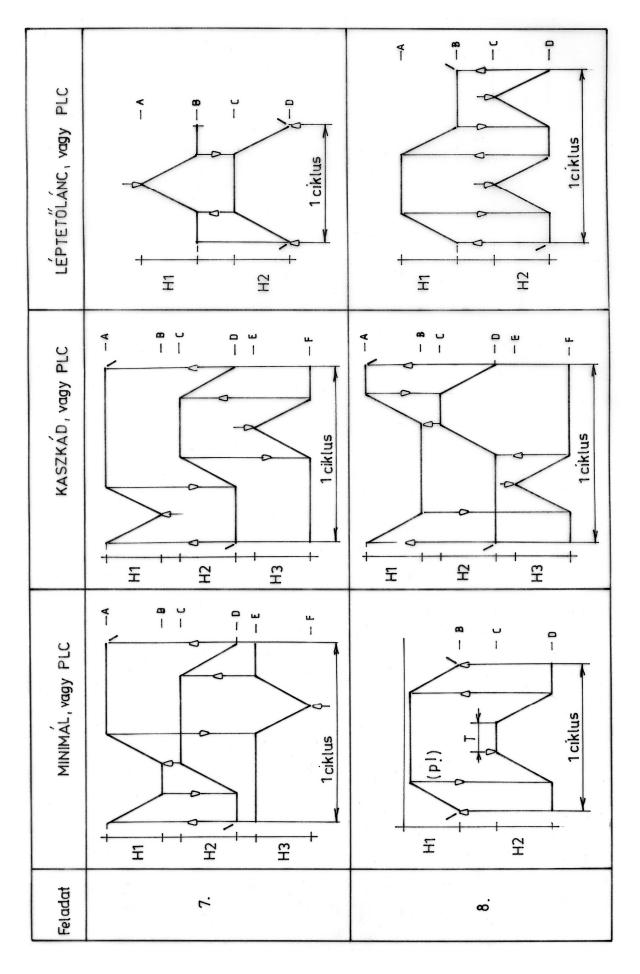
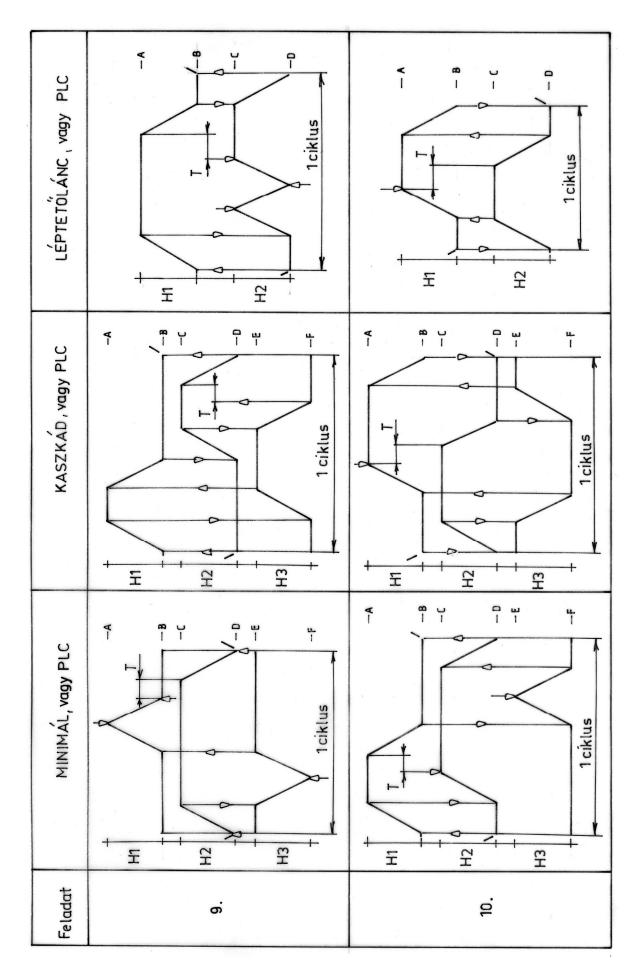
10.2.10 Feladatok

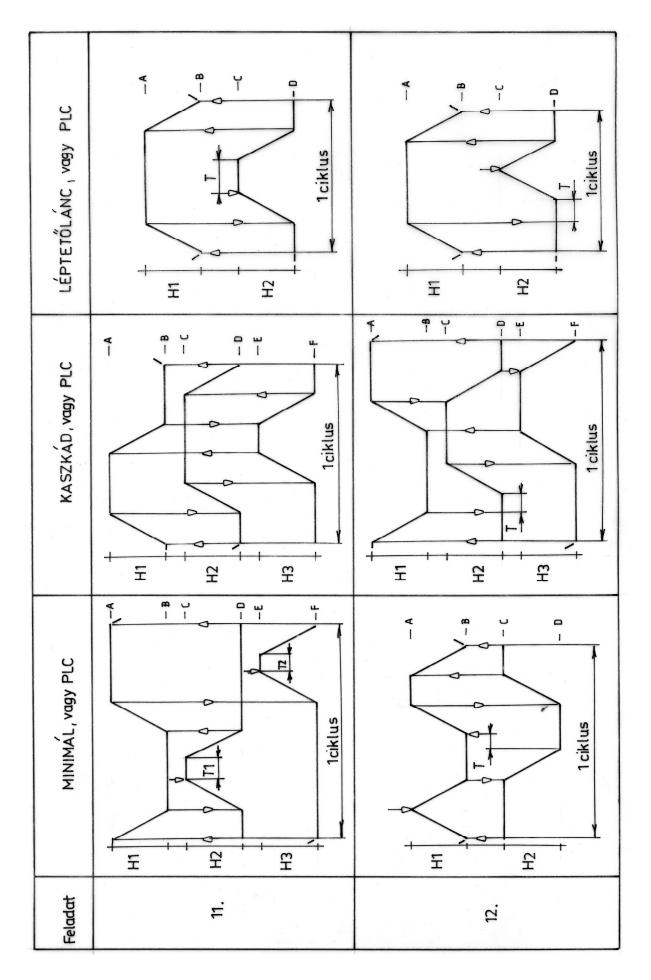

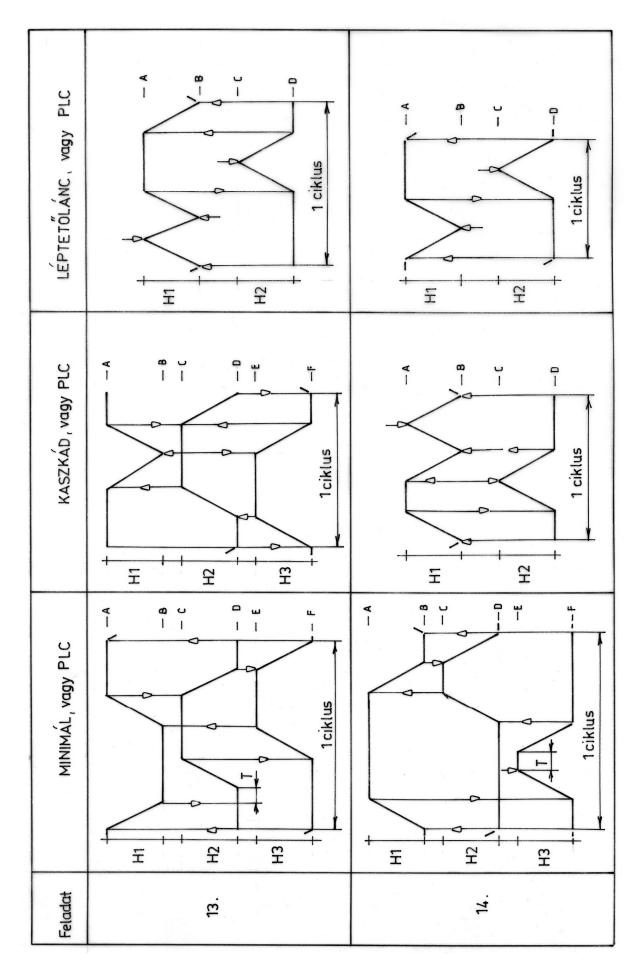

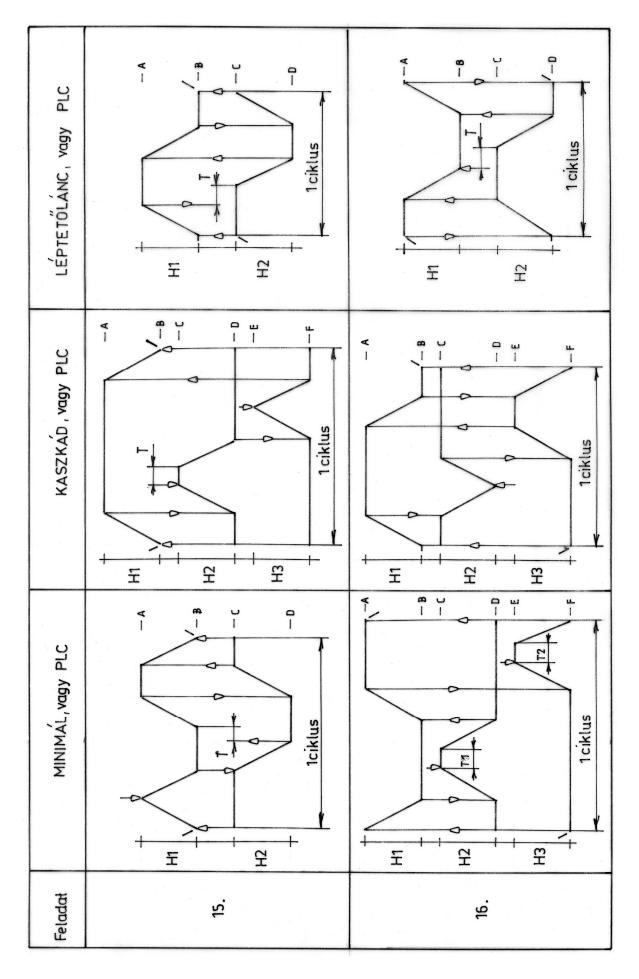

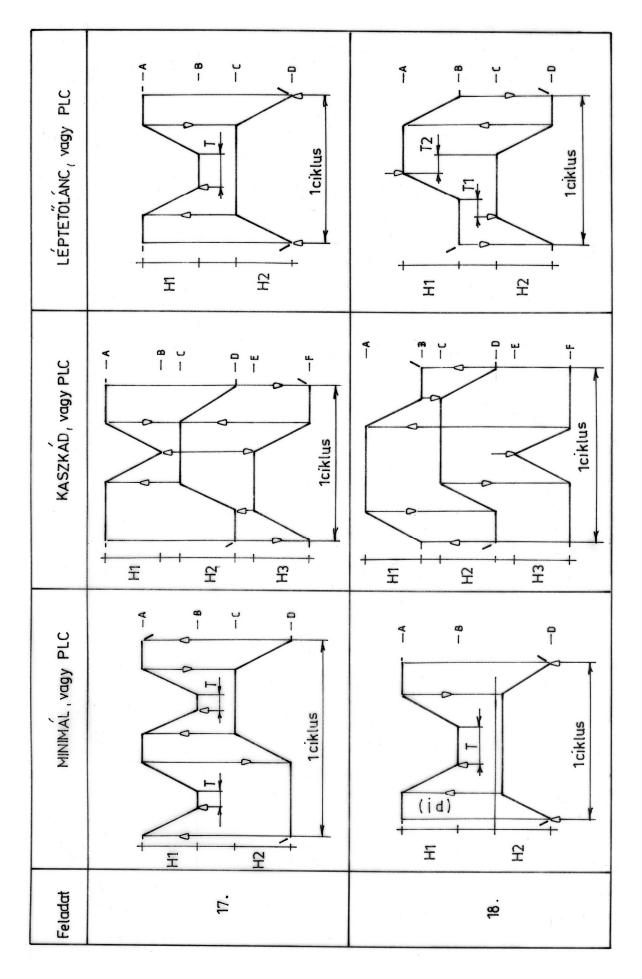

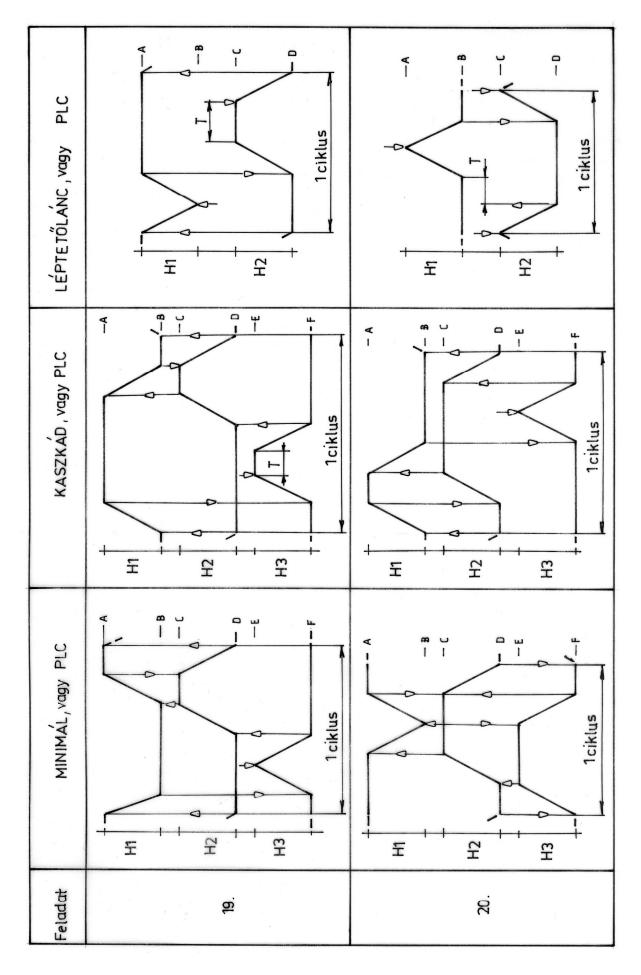

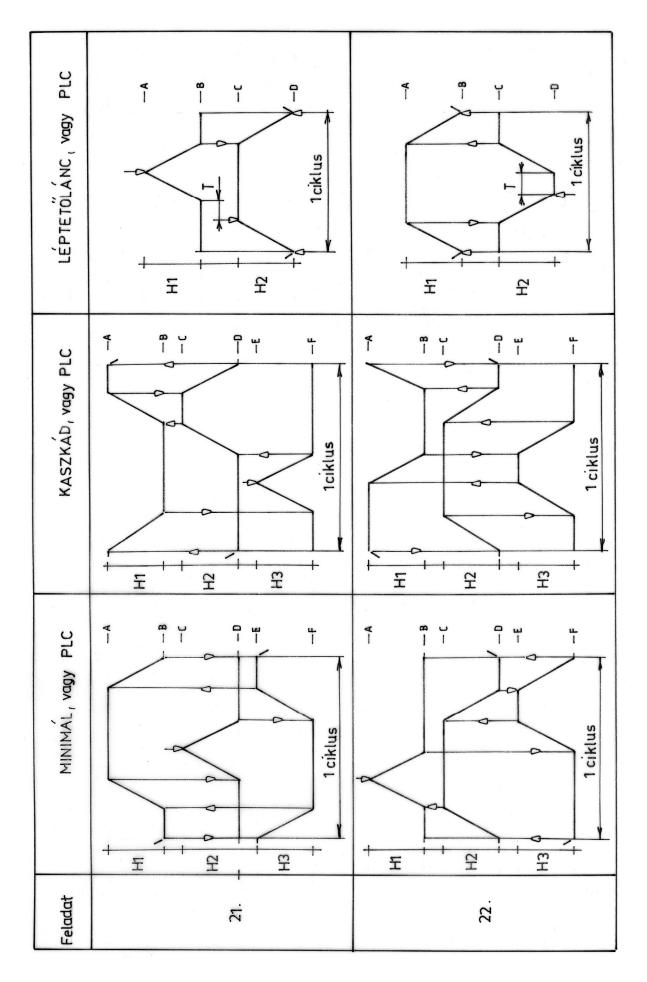

11. Hidraulikus rendszerek tervezése

11.1 Rendszertervezési irányelvek

A műszaki követelmények sokfélesége, valamint a megvalósítás eltérő lehetőségei miatt nem lehet olyan általános irányelveket adni, melyeket felhasználva a körfolyam mintegy automatikusan kiadódna. A gyakorlati tapasztalatok összegzése képpen azonban kialakultak olyan célszerű megoldások-, illetve módozatok, melyek a műszaki követelmények birtokában kellő biztonsággal adaptálhatók az adott feladatra.

Mint minden műszaki feladatnak, úgy a körfolyam tervezésnek is vannak célszerű lépései, melyek logikai sorrendje a következő:

- műszaki követelmények rögzítése: itt kell tervezési alapadatként összefoglalni a működtetett rendszer mechanikai (erő/nyomaték)-, és mozgásjellemzőit (sebesség/ fordulatszám), a működési időket és vezérlési követelményeket, továbbá a rendelkezésre álló energiát. Tisztázni kell a telepítési-, illetve az üzemeltetési helyet és az ebből fakadó környezeti behatásokat, mint klíma, hőmérséklet-, esetleg korróziós hatás, tűz-, illetve robbanásveszély. Nagyon fontos rögzíteni az érvényes hatósági előírásokat, különös tekintettel a munkavédelmi szempontokra.
- elvi kapcsolási vázlat kialakítása:
- statikus méretezés első lépése az üzemi nyomás megválasztása, majd következik a munkahengerek / hidromotorok névleges nagyságának a meghatározása. Ehhez előzetesen meg kell becsülni a várható nyomásveszteségeket. A munkahengerek/hidromotorok névleges méretének birtokában a mozgásjellemzők ismeretében meghatározhatók a térfogatáramok. Az üzemi nyomás és a térfogatáram értékek már lehetővé teszik mind a szivattyú-, mind az irányítóelemek névleges nagyságának a meghatározását. A tervezés a veszteségek és a működési paraméterek ellenőrzésével / pontosításával folytatódhat. Elsőként a nyomások és nyomásveszteségek értéke határozható meg. A nyomás meghatározásánál mindig a körfolyam ismert nyomású pontjából kell kiindulni.

Ez a pont **nyitott körfolyamnál** a visszafolyócső vége, azaz a folyadékfelszín (légköri nyomás). **Zárt körfolyamnál** a töltőköri nyomáshatárolón beállított érték. A nyomásveszteségeket, illetve a nyomásokat minden áramlási irányra, de legalább a munkalöketekre és a szivattyú üresjáratára, illetve a szívóvezetékére ki kell számítani. Az eredményeket célszerű grafikusan ábrázolni. A nyomásveszteségek meghatározása után ellenőrizhető, hogy a munkahengerek/hidromotorok teljesítik-e a külső terhelésre vonatkozó követelményeket. A veszteségek ismeretében fel kell állítani a rendszer **energiamérlegét**, majd meg kell határozni az **üzemi hőmérsékletet**.